

Nærings- og
handelsdepartementet
Postboks 8014 Dep
0030 OSLO

 FNO
Finansnærings
Fellesorganisasjon

Dato: 17.02.2011
Vår ref.: 10-722
Deres ref.: 201003478-1/LAL

Evaluering av Innovasjon Norge (IN)

Viser til høringsbrev av 22. september, samt telefonsamtale med avdelingsdirektør Kjerstin Spjøtvoll i januar i år om en utsatt oversendelse av vårt høringsvar. Bakgrunnen var et ønske om en god intern forankring blant våre medlemmer. Vi takker for muligheten til å komme med noen synspunkter på overtid.

Generelle vurderinger

FNO finner å gi støtte til hovedkonklusjonene i evalueringsrapporten. Vi vil i den forbindelse særlig peke på at:

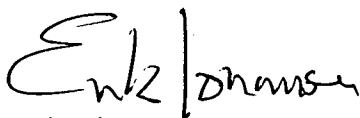
- En større andel av INs midler bør støtte innovasjonsprosjekter, herunder også at en større andel av INs midler bør gjøres tilgjengelig for bedrifter i sentrale strøk. Mao; færre geografiske og sektormessige bindinger i tilgjengelige virkemidler.
- Ressursfordelingen mellom utekontorene bør gjennomgås grundig med sikte på å kanalisere mer ressurser til land/regioner som er og vil bli viktig for norsk næringsliv.
- INs virksomhet fremstår i dag så vid og altomfattende at det er en fare for at hovedmålsettingen ikke nås. Manglende fokus kan svekke innovasjonskraften og den reelle effekten av INs innsats.
- IN forvalter en rekke virkemidler, men det offentlige har også andre virkemidler som helt eller delvis har samme målgrupper (distriktsutviklingsenter mv.) Det synes å være et behov for å gå gjennom hele virkemiddelapparatet med sikte på en bedre utnyttelse.

Spesifikke vurderinger

Vi har i vårt interne arbeid med denne rapporten bedt kredittsiden i bankene om tilbakemeldinger på samarbeidet med IN. Tilbakemeldingene kan oppsummeres slik:

- Det er grunn til å stille spørsmålstegn ved den relativt store lånerammen IN disponerer innenfor lavrisikoområdet. Samtidig opplever ikke bankene at IN går bankene "i næringen". Faren med dette er at fokus på gründerhjelp blir svakere enn ønskelig, og at IN i mange tilfeller ikke kan tilby noe mer enn bankene kan. Fordelen er at IN også utvikler en relevant kredittkompetanse.
- Imidlertid ble det påpekt at IN var lite villig til å gå inn i samfinansieringsløsninger (syndikeringsprosjekter) på andre enn egne premisser. Her mener bankene at IN må bli mer fleksibel og konstruktiv, herunder være villig til å bli med på samfinansieringsløsninger der også bankenes kredittpraksis legges til grunn. I dette ligger også å finne gode fellesløsninger dersom prosjektene får problemer.
- For gründere er IN svært viktig når organisasjonen er med fra starten som fødselshjelper. INs betydning for gründerprosjekter som uten INs medvirkning har kommet ut av startgropen, men som likevel er avhengig av gode finansielle samarbeidspartnere, oppleves som vesentlig mindre. Det henvises her til kulepunkt to, og forbedringsmulighetene vi mener finnes i skjæringspunktet mellom IN og bankene.

Med vennlig hilsen

Erik Johansen
Seksjonsdirektør

Rolf Mæhle
Ass. fagdirektør